

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การใช้เส้นใยแก้วในการเสริมแรงของวัสดุผสม
พอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง

ชื่อผู้เขียน

นายอนุสรณ์ พุ่มชูศักดิ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาเคมี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ดร. สุทิน เทพูปถัมภ์
ผศ. ดร. นิตศัน จิระอรุณ
ดร. โรเบิร์ต มอลลอยประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ

บทคัดย่อ

ศึกษาการเตรียมวัสดุผสมของพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง (เอชดีพีเอ็มเอช) เสริมแรงด้วยเส้นใยแก้ว (เส้นใยเสริมแรง) ชนิดเส้นใยตัดสั้นแบบรวบ ผสมกันโดยเทคนิค การเตรียมเป็นสารเชิงประกอบ ด้วยเครื่องอัดรีดสกรูคู่ อุณหภูมิที่ใช้อัดรีด คือ 190 / 190 / 190 องศาเซลเซียส และ รอบการหมุนของสกรู 50 รอบต่อนาที โดยการป้อนเม็ดเอชดีพีเอ็มเอช และ เส้นใยแก้ว เป็นระบบการป้อนแบบแยก และ ทำการตัดวัสดุผสมให้เป็นเม็ดด้วย หน่วย ตัดเม็ด การเตรียมวัสดุผสม จะแบ่งเป็นสองวิธีคือ วิธีแรก เตรียมเป็นสารเชิงประกอบหลัก มีปริมาณเส้นใยแก้ว 4 , 10 , 22 และ 30 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักตามลำดับ วิธีที่สอง โดยการเจือจาง สารเชิงประกอบหลัก ที่มีปริมาณเส้นใยแก้ว 30 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จะได้ เม็ดวัสดุผสมที่มี ปริมาณเส้นใยแก้ว 5 , 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ทำการขึ้นรูปชิ้นงานของวัสดุผสมที่เตรียมได้ โดยเทคนิคการอัดขึ้นรูป ที่อุณหภูมิ 190 องศาเซลเซียส และ อัตราการหล่อเย็น 15 องศาเซลเซียสต่อนาที ทดสอบสมบัติเชิงกล และ สมบัติต่าง ๆ ของวัสดุผสม เช่น ความทนแรงดึงที่จุดคราก , เปอร์เซ็นต์การยืดที่จุดขาด , โมดูลัสของยัง , ซีแคนท์โมดูลัสที่ความเครียด 1 เปอร์เซ็นต์ , อุณหภูมิที่วัสดุผสมเกิดการเบน , ความต้านทานแรงกระแทก และ เปอร์เซ็นต์ความเป็นผลึก

เมื่อปริมาณเส้นใยแก้วในวัสดุผสมเพิ่มขึ้น ค่ามอดุลัสของยัง , ค่าซีแคนท์มอดุลัสที่ความเครียด 1 เปอร์เซ็นต์ และ ค่าอุณหภูมิที่วัสดุผสมเกิดการเบน จะเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ค่าความทนแรงดึงที่จุดคราก , ค่าเปอร์เซ็นต์การยืดที่จุดขาด และ ค่าความต้านทานแรงกระแทกของวัสดุผสม จะลดลง

จากการพิจารณาสมบัติเชิงกลที่ดีขึ้น และ ลดลงของวัสดุผสม ตลอดจน ความยากง่ายของการเตรียมวัสดุผสม พบว่า ปริมาณเส้นใยแก้วที่เหมาะสมในการเตรียมวัสดุผสม จะอยู่ในช่วง 20 ถึง 30 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก

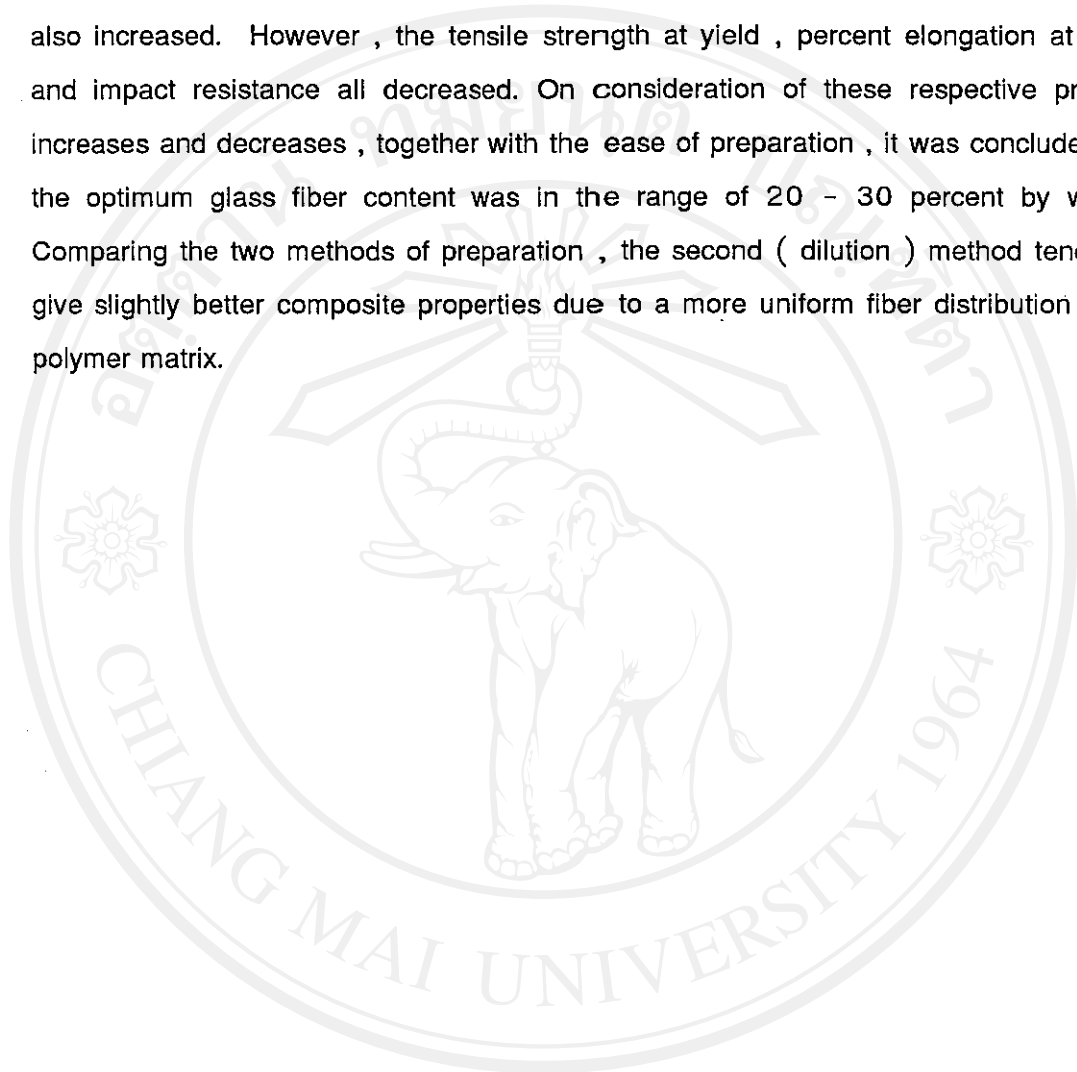
จากการเปรียบเทียบ สมบัติของวัสดุผสม ที่เตรียมได้จากทั้งสองวิธี แสดงให้เห็นว่ามีสมบัติที่ใกล้เคียงกัน แต่วัสดุผสมที่เตรียมโดย วิธีเจือจางสารเชิงประกอบหลัก จะมีสมบัติค่อนข้างดีกว่า เนื่องจากเกิดการกระจายตัวของเส้นใยแก้วในเมทริกซ์ ได้มากกว่า

Thesis Title	Use of Glass Fiber in the Reinforcement of High Density Polyethylene Composites	
Author	Mr. Anusorn Pumchusak	
M.S.	Chemistry	
Examining Committee :	Dr. Sutin Tepupatump	Chairman
	Assistant Prof. Dr. Nitat Jira - arun	Member
	Dr. Robert Molloy	Member

Abstract

The preparation of high density polyethylene (HDPE) composites reinforced with short chopped - strand glass fibers (reinforcing fibers) by a compounding technique was studied. A twin - screw extruder was used to mix the HDPE pellets and the glass fibers at feed / metering / die zone extrusion temperatures of 190 / 190 / 190 °C and at a screw speed of 50 rpm. The pellets and fibers were fed into the extruder by separate feeding systems and the composites were cut into pellets by a pelletization unit. The composites were prepared by two different methods. In the first method , masterbatch composites were prepared with glass fiber contents of 4 , 10 , 22 and 30 percent by weight. In the second method , masterbatch composites containing 30 percent glass fiber were mixed with HDPE pellets to dilute their fiber contents to 5 , 10 and 20 percent. Test specimens of the composites from both methods were prepared by a compression moulding technique at a temperature of 190 °C and cooling rate of 15 °C/min. The mechanical properties of the composites were characterized in terms of tensile strength at yield , percent elongation at break , Young's modulus , secant modulus at 1 percent strain and impact resistance. The heat deflection temperature and percent crystallinity were also measured. From the results obtained , it was found that , as the glass fiber content in the composite increased , the Young's modulus , secant modulus at 1 percent strain and heat deflection temperature

also increased. However , the tensile strength at yield , percent elongation at break and impact resistance all decreased. On consideration of these respective property increases and decreases , together with the ease of preparation , it was concluded that the optimum glass fiber content was in the range of 20 - 30 percent by weight. Comparing the two methods of preparation , the second (dilution) method tended to give slightly better composite properties due to a more uniform fiber distribution in the polymer matrix.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved